

[Poul Nødgaard]

Jeg vil også godt lige bede arbejdsministeren om at bekræfte, at en af de omkostninger, man betaler ved orlovsordninger, er, at man nu ser en lang række dagplejemødre blive ledige, men hvor stort omfanget er, ved jeg ikke noget om, men det går jeg ud fra at en kompetent arbejdsminister stående på ét ben kan svare på.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Først til fru Charlotte Antonsen: Det forekommer mig, at fru Charlotte Antonsen er lidt ude at svømme, for så vidt jeg har forstået den liberale opfattelse af den offentlige sektor, er den, at den til enhver tid skal modsvare de behov, der måtte være i befolkningen, og det siger sig selv, at behovet er mindre hos børnefamilierne, hvis de i perioder bliver hjemme og passer deres børn. I øvrigt er det en kommunalpolitisk prioritering at tilpasse den offentlige sektor og afgøre, om det er daginstitutionerne eller dagplejerne, man skal neddrole.

Så vil jeg godt gøre den enkelte tilføjelse, at det er ansvarlige, kompetente kommunalpolitikere, der træffer disse beslutninger, og indtil nu er det da min opfattelse, at det liberale Venstre lægger meget vægt på det kommunale selvstyre og som sagt også på, at den offentlige sektor til enhver tid tilpasser sig de behov, borgerne har.

Jeg takker hr. Poul Nødgaard for de pæne betragtninger. Jeg er ikke på stående fod i stand til at give nogen opgørelse over antallet af tilpasninger i kommunerne, men hvis jeg på nogen måde kan få tallene frem, vil jeg da sørge for, at Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg får dem. Jeg forstod også på hr. Poul Nødgaard, at hr. Poul Nødgaard ikke så det som noget problem, at kommunerne tilpasser deres offentlige system til det behov, der måtte være, og den betragtning er jeg helt enig i.

Charlotte Antonsen (V):

Ministeren har desværre ikke forstået mit spørgsmål, så jeg vil gerne formulere det på en anden måde.

Er det ikke korrekt, at udbudet af arbejdskraft reduceres i 1993, 1994 og måske endda ind i 1995, fordi lønmodtagerne har mulighed for at gå et halvt år på en orlov betalt af staten?

Forventer ministeren ikke, at den reduktion af arbejdskraftudbudet vil falde bort, når or-

lovsmulighederne er opbrugt? Det vil sige, at man får et arbejdskraftudbud, der er stærkt svingende i disse år som følge af regeringens lov om orlov.

Er det derfor ikke et problem for lønmodtagere, der ønsker fast beskæftigelse, at der bliver tale om fyringer det ene år og genansættelser det andet år?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Som jeg sagde før, ser jeg ikke noget problem i, at ansvarlige kommunalpolitikere tilpasser den offentlige sektor på børneområdet til det behov, der til enhver tid er.

Nu er orlovsordningerne en 3-årig forsøgsordning, og det er da rigtigt, at der i den periode formentlig vil være et stort antal forældre, der ønsker at være sammen med deres børn, og det synes regeringen er ganske godt. Vi synes, det er en god ordning, og uanset hvor mange onsdagsspørgsmål fru Charlotte Antonsen kunne finde på at stille i de næste måneder, laver vi altså ikke om på den.

Hvad der sker efter de 3 år, er jeg ikke i stand til at sige; vi skal selvfølgelig følge udviklingen, og så tager regeringen bestik af, på hvilken måde orlovsordningerne skal fortsætte.

Jeg har nu også lidt svært ved at dele denne bekymring for medarbejdere i den offentlige sektor, som fru Charlotte Antonsen tilsyneladende nærer, for fru Charlotte Antonsen argumenterer jo selv for – det gjorde hun i hvert fald i sit første indlæg – at man ved deltidsarbejde eller hjemmearbejde skulle skabe rammer for, at forældrene kunne være derhjemme og passe børnene, men så ville konsekvensen da blive den samme.

Man kan altså ikke samtidig have det synspunkt, at forældrene så vidt muligt skal passe deres egne børn, og at man skal have en stor offentlig sektor til også at tage hånd om børnene. Det skal tilpasses hinanden, og det sker i et dynamisk samfund.

Charlotte Antonsen (V):

Er det ikke korrekt, at konsekvensen af fleksibel arbejdstid og af større muligheder for på et normalt job at have nedsat arbejdstid ikke fører til store svingninger i udbudet af arbejdskraft, og er det ikke korrekt, at en generelt større fleksibilitet på arbejdsmarkedet med større